

říjen 10/2001

ZVONĚ

Milí přátelé,

měsíc listopad, který se k nám blíží, je spojován s tradicí úcty ke všem svatým a vzpomínkou na naše drahé zemřelé. V těchto dnech, zvláště tady v New Yorku bude mnoho lidí vzpomínat na své drahé, kteří zahynuli v troskách WTC. K těm přibudou další lidé, kteří teď umírají v Afghánistánu. Ale nemluvme jen o neštěstích. Staří lidé umírají a odcházejí z tohoto viditelného světa. Naše víra nám říká – Ježíš nás ujišťuje -, že připravuje pro lidské pokolení „Nový svět“. Ne ten za mořem, jak by se mohl domnívat někdo v Evropě, ale za horizontem lidského chápání. A přece tento svět nosíme ve své duši a věříme že existuje, protože touha po štěstí a svobodě člověka je veliká a nepochopitelná. Bůh, který tuto touhu vložil do duše, a i přes lidskou zaslepenost, která kolikrát člověku ukazuje všemožné zkratky a cesty k rádobě svobodě a štěstí, posílá pravé proroky zvěstovat budoucí život. Ježíš Kristus nás neujistil pouhým slovem, že existuje posmrtný život, ale svou smrtí na kříži a zmrvýchvstáním ukázal, kdo skutečně panuje v tomto světě. Spolu s živým Ježíšem Kristem slavme památku jeho věrných svatých a modleme se za drahé zesnulé.

Jistota smrti ať v nás nevyvolává hrůzu, ale jistotu spojení s Křitem, kterému jsme se upsali ve křtu. On promění všechno nedokonalé a slabé v dokonalé a silné podle své vůle.

Tradičně pořádnáme při kostele Martinské posvěcení. Tento rok padne neděle přesně na datum sv. Martina, t.j. 11. listopadu. Srdečně vás všechny zvou do kostela a potom na zábavu. P. Antonín

Slavíme v měsíci listopadu

1. listopadu Všech svatých, slavnost

Od 4.století sena Východě slavilspolečný svátek všech mučedníků; v szrském obřadu v době velikonoční (13.5.) a v byzantském obřadu na první neděli po seslání Ducha svatého. Podobná slavnost se objevuje v 7. století v Římě; výroční den zasvěcení římského Pantheonu (původně pohanského chrámu všech olympských bohů) Panně marii a všem svatým mučedníkům (13.5. 609). Od 8. století se v Irsku a v Anglii, u Keltů a Franků začal slavít svátek Všech svatých (nejen mučedníků) 1. listopadu (snad proto, že u Keltů začínal v ten den nový rok), Brzy se slavení tohoto svátku rozšířilo; v Římě se slaví od 9.století.

10. listopadu sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve

Narodil se koncem 4. století. V době papeže Celestina I. (422-432) už byl v Římě jáhnem. Když se v roce 440 stal papežem, důsledně vystupoval proti všem bludným učením té doby a zdůrazňoval poslání římského biskupa jako nástupce na Petrově stolci a význam jeho postavení pro jednotu církve. Zemřel 10 listopadu 461.

11. listopadu sv. Martina

Narodil se kolem roku 316 v panonské Sabarii (v dnešním Szombately v Maďarsku). Jeho rodiče byli pohané, v patnácti letech byl přijat mezi čekatele křtu (katechumeny) a po nějakém čase se dal pokřtít. Mezitím se dostal jako voják do Galie, opustil vojenskou službu a rozhodl se žít v ústraní po vzoru egyptských poustevníků. S pomocí biskupa Hilaria založil v Ligugé klášter, stal se knězem, shromáždil kolem sebe své žáky a spolu s nimi slovem i příkladem hlásal křesťanství okolním vesničanům. Když se kolem roku 371 stal biskupem, věnoval se dále této činnosti a bydlel převážně mezi svými žáky v novém klášteře, který založil v Marmoutieru, poblíž svého biskupského města Toursu. Zakládal na venkově malé kláštery, které se staly ohniskem křesťanského života mezi vesničany. Začal zřizovat venkovské farnosti a konat pastorační vizitace; zemřel při jedné z nich . Pohřben byl 11. listopadu v Toursu.

17. listopadu sv. Alžběty Uherské, řeholnice

Narodila se v roce 1207 na hradě Sárospataku ve východním Maďarsku (nebo v Bratislavě) jako dcera krále Ondřeje II. Její otec, a matka sv. Anežky byli sourozenci. Už jako dítě byla zasnoubena a od čtyř let vychovávána na dvoře svého budoucího manžela na hradě Wartburgu v Durynsku; ve 14 letech se za něho provdala, prožila s ním šest šťastných let a měla tři děti. Po jeho smrti (1227) byla z hradu vyhnána, nejprve žila v podhradí v Eisenachu a potom odešla do Marburgu (1228), kde žil její duchovní vůdce; dala tam postavit nemocnici, žila mezi terciářkami františkánské řehole a složila nejchudším a nejubožejším. Zemřela 17. listopadu 1231 v Marburgu.

30. listopadu sv. Ondřeje, apoštola

Pocházel z Betsaidy v galileji, byl rybářem a patřil mezi učedníky Jana Křtitele. Když poznal Ježíše, přivedl k němu mladšího bratra Šimona Petra. Upozornil na chlapce který měl pět chlebů a dvě ryby (Jan 6,8-9) a spolu s Filipem zprostředkoval setkání pohanů s Ježíšem (Jan 12,20-22). Podle tradice hlásal evangelium v různých krajích a zemřel kolem roku 60 v Patrasu a Achaji (v dnešním Řecku) přivázan na kříž ve tvaru písmene X.

Z kázání svatého Bernarda, opata v den slavnosti Všech svatých

Spěchejme k bratřím, kteří nás očekávají

K čemu ja svatým naše chvála, k čemu je jim naše oslavování, k čemu i tento dnešní svátek? Co znamenají pozemské pocty pro ty, jimž podle spolehlivého Synova příslibu prokazuje poctu nebeský Otec? Co pro ně znamená, že je velebíme? Svati nepotřebují, abychom je uctívali, a naše zbožná oddanost jim nepřináší žádný zisk. Je jasné, že to není důležité pro ně, ale pro nás, když s úctou slavíme jejich památku. Přiznávám se, že při vzpomínce na ně pociťuji, jak se ve mně probouzí mocná touha.

Především v nás památka svatých vzbuzuje nebo posiluje touhu patřit do jejich společnosti, která je pro nás tak žádoucí, a stát se spoluobčany a společníky blažených duchů, připojit se k shromáždění patriarchů, k zástupům proroků, radě apoštolů, velikému množství mučedníků, sdružení vyznavačů, sborů panen, být pohromadě a radovat se ve společenství všech svatých. Očekává nás obec prvorozených křesťanů, a my o to nedbáme; touží po nás svatí, a my si toho nevážíme; čekají na nás spravedliví, a my na to nehledíme.

Vzchopme se už konečně, bratři, povstaňme s Kristem, usilujme o to, co pochází shůry, a myslíme na to. Vzhlížejme s touhou k těm, kteří touží po nás, spěchejme k těm, kteří nás očekávají, předložme přání svého srdce těm, kteří nás vyhlížejí. Přejme si nejen být ve společnosti svatých, ale mít i účast na jejich štěstí, a toužíme-li po jejich přítomnosti, ucházejme se velmi horlivě také o to, abychom měli účast na jejich slávě. V této ctižádosti není nic zhoubného a vroucí touha po takové slávě není nic nebezpečného.

A druhá touha, která nás naplňuje při slavení památky svatých, směřuje k tomu, aby se i nám ukázal Kristus, náš život, tak jako se ukázal jim, a abychom se také my s ním ukázali ve slávě. Neboť zatím se nám Kristus, naše hlava, nepředstavuje tak, jak je nyní, ale máme ho před očima v té podobě, jakým se pro nás stal: ne s korunou slávy, ale ověčený trním našich hříchů. Bylo by hanbou stát se zhyčkaným údem, když patříme k hlavě, korunované trním; zatím není žádný purpur ke cti, ale spíše na posměch. Až Kristus přijde, už se nebude zvěstovat jeho smrt, abychom věděli, že i my jsme už mrtví a že náš život je skrytý s ním. Tehdy se ukáže oslavená hlava a s ní budou zářit oslavené údy, neboť on přemění naše ubohé tělo, aby odpovídalo slávě, kterou má hlava, to jest on sám.

Po této slávě tedy bezpečně dychtíme s celou ctižádostí. Abychom směli v tuto slávu doufat a ucházet se o tak velikou blaženost, k tomu je ovšem třeba velice toužit také po pomoci svatých, aby nám bylo dáno ne jejich přímlovu, čeho nemůžeme sami dosáhnout.

ZVON

Blíží se měsíc listopad a s ním také slavnost

Všech svatých a Památka všech věrných zemřelých.

Je dobré a velmi prospěšné vzpomínat na zesnulé v modlitbách., prosit Boha aby jim dal život věčný, abychom se s nimi jednou setkali v Božím království. Chcete-li poslatc jména zemřelých na které obzvláště chcete vzpomínat a nechat za ně sloužit mši v oktávě (prvních 8 dní v měsíci listopadu) v listopadu.

Chci aby se pamatovalo při mších svatých na tyto zemřelé:

Z domova

Praha: Katoličtí biskupové českých a moravských diecézí se plně staví za iniciativy Svatého otce zaměřené na snížení napětí a zachování pokoje ve světě. Česká biskupská konference (ČBK) rovněž stojí za prohlášením Svatého stolce k morálním aspektům vojenské reakce na teroristické útoky proti USA z 11. září t.r. V prohlášení se preferuje nenásilné řešení konfliktu, akt sebeobrany je však označen za pochopitelný. V textu se doslova praví: "V případě těžkého poškození života celé společnosti, a pokud navíc existuje reálné nebezpečí opakování takových činů, má společnost právo na sebeobranu i násilnými prostředky. Následkem takové sebeobrany může být i smrt člověka. Pachatelům zločinů je třeba zabránit v jejich dalším páchání." Jen když byly vyčerpány všechny neválečné prostředky pro vyřešení konfliktu, připouští katolické učení použití násilí pro legitimní obranu a uvádí podmínky pro oprávněnou obranu vojenskou mocí. Je třeba, aby škoda způsobená útočníkem národu nebo společenství národů byla jistá, trvalá a těžká. Aby se všechny jiné prostředky, jak tomu zabránit, ukázaly neproveditelné nebo neúčinné, a aby vyhlídky na úspěch byly odůvodněné. Použití zbraní nesmí vyvolat mnohem těžší zlo a zmatky než zlo, které je třeba odstranit. ČBK apeluje, aby při vojenských zásazích byly v nejvyšší možné míře chráněny životy nevinných lidí. Aby se vojenské akce nestaly zásahem proti islámu jako náboženství. Aby nebyl uplatňován nepřijatelný princip kolektivní viny. Jakmile budou splněny základní podmínky k zastavení vojenských operací, aby tak bylo neprodleně učiněno. Biskupové zvou všechny lidi, kteří věří v Boha, aby se modlili za dar míru a pokoje. I kdyby byly vyčerpány všechny lidské prostředky k zastavení eskalace zla, Boží milosrdenství vyčerpáno není. Na tom stojí křesťanská naděje.

VIDĚT BOHA (P. MIROSLAV GIERKA kázání na evangelium z 26. neděle v mezidobí)

Vidět Boha není to přání většiny z nás? Konečně vidět jeho tvář, uslyšet jeho hlas a dotknout se ho. Vidět toho, který je neviditelný, uslyšet toho, o kterém myslíme, že spíš mlčí, dotknout se toho, který nemá tělo, který je dokonalý duch. Vložit prst do jeho rány, vložit ruku do jeho boku jak Tomáš... Všechno by bylo mnohem snadnější, možná i život by byl zase mnohem lehčí. Viděli bychom smysl očekávání, oběti by získaly svůj ztracený význam. Vidět Boha, aspoň jednou, aspoň jednu chvíli... Stačí otevřít stránky Nového zákona a hned poznáme, že to naše přání není nic obyčejného, není nic divného. U svatého Lukáše čteme, že Herodes si moc přál vidět Ježíše, protože hodně o něm slyšel a nevěděl, co by si měl o něm myslet. Ale toto upřímné přání bylo odmítnuto. Král uviděl Ježíše až v tu chvíli, kdy Kristus stál před ním odsouzený a připravený na smrt. Viděl ho ve chvíli, kdy se musel rozhodnout: "Jsem s ním, nebo proti němu?" Ježíš stál před ním ne kvůli nějaké senzaci, ale aby mohl život zachránit nebo ztratit (a šlo o jeho, Herodův život, ne jak si myslel Pilát o život Ježíšův). Nemám na to žádný důkaz, ale dovolím si říci, že Bůh se nám dává poznat nejčastěji v podobě chudého, odsouzeného nebo doslova ukřižovaného člověka. Stojí před námi jako Lazar z evangelia, abychom se uměli rozhodnout: jsem s ním, nebo proti němu? Zjevuje se ne pro moji zvědavost, ale proto abych něco udělal. K tomu využil všechny prostředky: poslal Mojžíše a proroky, poslal svého syna, který se ztotožnil s každým chudým a trpícím. Pokud nám to nestačí a nevidíme v nich jeho pravou tvář, tak stejně by nám nepomohlo, i kdyby se někdo ze zemřelých vrátil a popsal to všechno, co poznal po své smrti. "Pane faráři, jsem věřící, ale nejsem fanatička". To je dobře, já také nejsem fanatik a nejde nám o žádný fanatismus. Jde prostě o to, abychom uměli slova proměnit v skutky. Abychom uměli o lásce nejen povídat, ale uměli opravdu milovat. Abychom po Bohu nejen toužili, ale poznávali ho v bližních.

Jsme modloslužebníci?

V.D.

Ano, jsme většinou modloslužebníci, a pořádní. Denně se klaníme modlám – dílu svých rukou. Jsou kolem nás a nenápadně, ale neustále se nám vnucují. Nejhorší je, že se jim nebráníme, ba právě naopak, s radostí je přijímáme. Promítněme si svůj denní život – jak se od rána do večera necháváme ztročkovat lidskými výrobky a materiálními hodnotami vůbec.

Ano, tyto věci nám často ulehčují život, ale my je musíme brát mimochodem, se svatou lhostejností, jakoby. Vždyť potom, když se naně takto soustředíme, si nás tyto naše výrobky podávají, uchvacují nás a ztročují. Takže tyto tupé, hodnotově nízké věci materiálního světa, které si nás takto podaly, tak zneschopňují našeho ducha a vítězí nad námi. A my to dopouštíme – a ještě k tomu rádi. Je to ve své podstatě oblundné.

Pochopitelně ne samy mrtvé materiální věci, nemající ducha, by byly schopny nám činit takové zlo. Je to hlavně zlý duch naší chtivosti a žádostivosti podporovaný a zesílený satanem, který skrze tyto nevinné věci na nás zpětně tak nepřátelsky působí. Všechno, co odvádí naši pozornost od Pána, je pro satana dobré, všeho toho dokáže zneužít a postavit proti nám. Ovšem my mu v tom bohužel pomáháme. Bez naší pomoci by to nedokázal.

Zde uvádím citát z Písma svatého, ze Starého zákona: „Jeho země je plná bůžků, klanějí se dílu svých rukou, tomu co vyrobili svými prsty.“ (Iz 2,8)

Přátelé, nenechme se ztročovat našimi automobily, televizí, našim majetkem „na úrovni“ a vším, co skrze tyto věci jejich užíváním produkujeme. Nenechme se ztročovat ani počítačovou technikou a vůbec špičkovou technikou naší doby – vždyť náš Pán je daleko víc. On nepředstavitelně přesahuje všechno to, co my ve své bláhovosti považujeme za vrcholné. Všechno, i

zvonek

ta nejdokonalejší díla lidských rukou, jsou před Pánem – vzhledem k našemu zaměření – jen modly a nic víc než modly. A takové je ostře stavíme proti Pánu, když jim přiznáváme jiný, vyšší význam, než jim náleží.

Na Něho se soustředíme a po Něm mějme touhu. Vždyť jedině v Něm poznáváme nejdokonaleji – vždyť Jeho láskou a Jeho moudrostí žijeme.

Pomoc obětem

Bohemian Hall, která vlastní největší pivní zahradu v New Yorku, uspořádala v sobotu 29. září tradiční Octoberfest. Slavnost se vydařila. Výtěžek z této akce byl věnován obětem nedávného neštěstí ve WTC.

KRAJANSKÁ RODINA U PANNY MARIE KARMELSKÉ V ASTORIL, NYC

pořádá

V NEDĚLI 11. listopadu (Novembra) 2001

V divadelním sále naproti kostelu
(Astoria Blvd a Crescent Street)

MARTINSKÉ POSVÍCENÍ

V 10.30 AM (jako každou neděli)

MŠE SVATÁ

Ve 12 PM vydávání obědů

Vepřová, knedlík, zeli
Telecí řízek - bramborový salát - okurek

Odpoledne: pečivo, klobásy, a párky
Káva a chladné nápoje
CENY - jako vždy lidové

1 PM do 6 PM hraje k tanci a poslechu

KRAJANSKÁ HUDBA

KONTAKTY

Pod vedením Jozefa Juraši s repertoárem českých a slovenských lidových písní

Vstupné: \$ 3 za osobu (děti zadarmo)

Prosíme obětavé dámy o příspěvek pečiva do bufetu.

PŘIJĎTE a PŘIVEĎTE své ZNÁMÉ

Mše svaté odsloužené v období od 17. září do 15. října 2001

DATUM	ÚMYSL	DÁRCE
17-Sep-01	Na poděkování Pánu Bohu za všechna dobrodiní, a za živé a zemřelé z obou stran	rodina Králova
18-Sep-01	Za zomrelu sestru Miladu Havlikovu v den umrtí	rodina Krupkova
19-Sep-01	Za zemřelou Marii Sikorjakovou	rodina Králova
20-Sep-01	Za oběti teroristického útoku	rodina Králova
23-Sep-01	Za zemřelého manžela Jiřího Smrčka	Božena Smrčková
23-Sep-01	Za oběti teroristického útoku (Washington D.C.)	
28-Sep-01	Za krajskou rodinu	
30-Sep-01	Z zemřelé rodiče z obou stran	manželé Parikrupovi
04-Oct-01	Za rodiče z obou stran	rodina Bláhova
05-Oct-01	Za zemřelého Antonína Jurčika	rodina Jurčikova
06-Oct-01	Za Mariu Michala Sikorjaka	Anna Záviš
07-Oct-01	Za živé a zemřelé členy rodiny Jelínkovi	rodina Jelínkova
09-Oct-01	Za 3 piloty RAF	Marie Bartošová
10-Oct-01	Za Mariu a Michala Sikorjaka	rodina Fabiankovičova
11-Oct-01	Za Hanu Archard Hubby	Libuše Králová
12-Oct-01	Za zemřelé rodiče Rudolfa a Julii Kocurek	Alex & Jiřina Chamberlain
13-Oct-01	Za zemřelé rodiče Alex & Mary Chamberlain	Alex & Jiřina Chamberlain
14-Oct-01	Za Annu Poláškovou, manžela a rodiče	rodina Tomečkova
15-Oct-01	Za Annu Pavlíkovou	Barbara Joch

Oznámení úmrtí

Anthony S. Jurcik zemřel náhle v pátek 14. září 2001 ve věku 88 let. Zubní lékař Anthony Jurčík se narodil 19. října 1912 v obci Havříce. Do USA emigroval roku 1949. Dlouhou dobu žil v Great Neck, Nassau County. Na důchod se odstěhoval do Athens. Žádusní mše a rozloučení se zemřelým se konalo v kostele St. Patrick v Athens v pondělí 17. září 2001. Se zemřelým se rozloučila jeho manželka Bertha Jurcik, syn Alois a dcera Janna Miller, a vnoučata. Odpočinutí věčné ať mu dá všemohoucí Bůh.

FAMILY TREES, Olga Koliskova

Nabízíme tyto služby:

1. zhotovení rodokmenu,
2. vyhledání žijících příbuzných,
3. dokumentace místa rodiště vašich předků.

Kontakt: FAMILY TREES, Olga Koliskova, Křenovice 84, 398 43 Bernartice, CR
 Tel: +420 368 585043, fax: +420 368 858133, email: milan.kolisek@mybox.cz

Blahopřejeme k narozeninám:

V měsíci listopadu slaví narozeniny:

Marek Polášek 10. listopadu, Brendan Sikorjak 15. listopadu, Josef Toman Tománek 19. listopadu, Marek a Barbora Hnízdovi 27. listopadu, Josef Brettl 27. listopadu.

Děkujeme za příspěvek na tisk Zvonu:

V minulém období přispěli:

Jarda Nehybka, Libby Hurdes, Frantiska & John B. Uhlir, Martin Stransky, Bedrich & Marcela David, family Blaha, Nada Horak

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10.30, v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši sv.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění ve školní jídelně.

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.)

Adresa českého kněze: P. Antonín Kocurek PO Box 387, Roslyn NY 11 576

Tel/Fax: (516) 625 2682 Email: anthony57@msn.com <http://www.czechia.com/zvon>

ZVON

ST.MARY'S
PO BOX 387
ROSLYN NY 11576

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO 54

Mr & Mrs Jiri Hnizda
3185 Teapot Dome Dr
Manchester

MD 21102-1206

